

CHÚA GIÊ-XU CỦA NGÀY NAY

Ngày nay có lẽ bạn đang đọc Thánh Kinh của 2000 năm trước, nhưng bạn không nhìn nhận Chúa Giê-xu đang ở giữa chúng ta ngày hôm nay. Bao lâu bạn còn nói đến Chúa Giê-xu 2000 năm trước, thì Ngài không làm được gì cho bạn ngày nay. Chúa Cứu thế Giê-xu là ngày hôm nay. Ngài đang ở giữa chúng ta và phán: " Ta không để các con mồ côi đâu". Chúa Giê-xu đang ở giữa chúng ta bằng quyền năng của Đức Thánh Linh ngày hôm nay. Nhiều người hỏi " vậy thì tại sao ngày hôm nay chúng ta không thấy phép lạ?". Đó là vì họ nhận Chúa Giê-xu của quá khứ.

Hai mươi năm trước tôi là người sắp chết. Ngay sau khi chiến tranh Triều tiên tôi bị bệnh lao phổi nguy kịch. Khi tôi đến bác sĩ, ông chụp hình quang tuyến bộ ngực của tôi và họ đưa ra lời phán quyết. Tôi đã mất tất cả phần giữa của buồng phổi bên phải, buồng phổi bên trái, lao ăn nát giống như tổ ong. Tim tôi nở quá to, đến nỗi không thể bơm máu bình thường. Bác sĩ bảo tôi chỉ còn ba hay bốn tháng nữa để sống.

Tôi ra khỏi phòng mạch trong tuyệt vọng và về nhà để chờ chết.

Cho đến lúc này, tôi vẫn là một Phật tử trung thành. Tôi thường xuyên viếng chùa và hầu như mỗi buổi sáng mai, tôi đều suy niệm và cầu xin đức Phật. Tôi đã cố gắng mọi cách để tìm sự bình an trong lòng, nhưng khi tôi tự thấy mình đang chết dần tôi nhận thấy linh hồn tôi không còn bình an gì cả. Tôi khốn khổ, dơ dáy và biết rằng tôi chưa sẵn sàng để chết. Tất cả các tôn giáo không cho tôi được điều gì cả. Trong cơn tuyệt vọng, tôi khởi sự cầu nguyện tha thiết hơn với đức Phật, nhưng không có điều gì xảy ra cho linh hồn tôi. Cuối cùng trong cơn tuyệt vọng, tôi đã từ bỏ đức tin nơi đức Phật và tôi bắt đầu kêu cầu vị THƯỢNG ĐẾ KHÔNG BIẾT TRONG VŨ TRỤ: "lạy Thượng Đế, nếu Ngài có mặt trong vũ trụ này, xin hãy đến giúp con".

Vài ngày sau, Đức Chúa Trời sai sứ giả của Ngài đến, nhưng khi sứ giả đến, tôi không nhận ra cô ta. Một nữ sinh trung học, đến nhà tôi mang theo cuốn Kinh thánh và bắt đầu làm chứng cho tôi về Chúa Giê-xu. Câu chuyện của cô đối với tôi thật là điên rồ. Cô nói về sự giáng sinh của Chúa, bởi nữ đồng trinh Mari, tất cả giống như câu chuyện thần tiên nên tôi không để ý đến cô ta. Ngày hôm đó khi cô ta đi rồi, tôi nói: "mô Phật, xin đừng để cô ta đến nữa". Nhưng buổi chiều hôm sau đúng vào giờ ấy cô ta trở lại, và ngày kế tiếp cũng vậy. Hơn sáu ngày cô ta cứ đến và tôi chán cô đến nỗi tôi ghét thấy mặt cô. Một ngày kia tôi nổi giận với cô, nhưng cô chỉ quì gối xuống và bắt đầu cầu nguyện. Cô ấy kêu cầu cho linh hồn tôi, và khi nhìn mặt cô, tôi thấy nước mắt lăn dài xuống má cô. Khi thấy những giọt nước mắt đó, lòng tôi tan chảy. Vài giọt nước mắt đó, còn có tiếng nói lớn hơn những lời hùng biện. Tôi cảm thấy một cảm giác ấm áp trong linh hồn tôi, và tôi thấy nơi cô gái tình yêu của Chúa Giê-xu, sự khác biệt giữa Phật giáo và Cơ-đốc giáo. Tôi vẫn chưa chắc được lên thiên đàng hay xuống địa ngục, nhưng tôi được thuyết phục bởi tình yêu và sự thương xót của cô gái, vì thế tôi đã nói: "Cô gái trẻ ơi, đừng khóc nữa. Tôi cảm ơn tình yêu và sự quan tâm của cô và ít ra tôi có thể đem lại niềm vui cho cô trước khi tôi chết. Tôi muốn trở thành một tín đồ của Chúa Cứu thế." Cô gái quá vui mừng đến nỗi cô bắt đầu la lên ngợi khen Chúa.

Cô gái cho tôi cuốn Kinh thánh và nói rằng: Thưa ông, cuốn kinh thánh này chứa đựng lời của sự sống. Xin ông hãy đọc Kinh thánh. Cô gái mở sách Ma-thi-ơ trao cho tôi. Tôi đọc: "Ap ra ham sanh Y-sác, Ysác sanh Gia cốp, gia cốp sanh Giu đa...

Ở đây tôi sắp chết, mà cô gái bảo tôi đọc những chuyện sanh sản này khiến tôi càng thất vọng. Tôi để sách xuống và la lớn: "Tôi không thể đọc loại sách này, nó giống như đọc cuốn điện thoại niên giám". Cô gái nhìn tôi và nhắc nhở: "Thưa ông, ông có phàn nàn vì một con cá có xương không?". "Tôi trả lời dĩ nhiên là không. Tôi chỉ cần rút xương ra và ăn thịt cá". Cô gái nói với tôi là Kinh thánh có nhiều xương và tôi phải rút ra để ăn thịt. Đó là lời khuyên vĩ đại.

Cô gái trẻ không hề trở lại nên tôi đã kêu gào: "Ôi Đức Chúa Trời, con muốn được cứu rỗi, nhưng bây giờ con không thể đi nhà thờ được, làm thế nào để con được cứu?" Rồi tôi nghe một tiếng nói nhỏ nhẹ: "Con đã từng đọc kinh cầu nguyện với Đức Phật phải không?, Tại sao con không kêu cầu Chúa Cứu Thế Giê-xu?". Thế là tôi quì gối xuống và cầu nguyện: "Thưa ông Giê-xu, xin làm ơn đến trong lòng tôi và giúp đỡ tôi. Nếu ông có thể cứu tôi và chữa lành tôi, thì ông sẽ được lợi lớn từ tôi. (Tôi đã dồn Ngài vào chỗ phải trả lời cho tôi). Nhưng tôi đã chân thành cầu nguyện và sau khi cầu nguyện thì có cái gì đó xảy ra trong linh hồn tôi. Từ trong nơi sâu thẳm của lòng tôi có sự bình an kỳ diệu từ trên giáng xuống và bắt đầu lan ra. Một cảm giác ấm áp bắt đầu chiếm nhựt tim tôi, đến với bộ óc tôi và làm an nghỉ tâm trí sợ hãi của tôi. Cảm giác khốn khổ đã được cất bỏ đi và mọi mặc cảm tội lỗi đã rời xa tôi. Tôi biết rằng tôi đã được Chúa Giê-xu tiếp nhận, tôi không cần ai đến thuyết phục tôi rằng tôi đã được cứu rỗi, bởi vì tôi biết tôi đã được kinh nghiệm sự cứu rỗi.

Sự cứu rỗi là thật sự, cứu rỗi còn hơn là giáo nghi, lễ lộc. Tôi biết mình đã được cứu, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tôi đứng dậy và la to: "Ngợi khen Đức Chúa Trời". Từ đó tôi chăm chú đọc kinh thánh, giống như một người đói ngấu nghiêng thức ăn. Kinh thánh cung cấp nền tảng cho tất cả những gì tôi cần. Coi thường những lời báo trước và cảm giác sợ hãi cũ. Bây giờ tôi biết mình đang sống. Thay vì chết trong vòng ba tháng, sáu tháng sau tôi rời khỏi giường chết. Kể từ đó trở đi, tôi mạnh mẽ rao giảng về phúc âm năng động của Chúa Cứu thế Giê-xu. Người con gái mà tôi chưa hề biết tên đã dạy tôi một danh xưng quý báu nhất mà trước đó tôi không biết.

Nếu Chúa Giê-xu chỉ là Chúa của 2000 năm trước, thì tôi đã xuống mộ lâu rồi. Bây giờ tôi đã được cứu, được chữa lành, được đầy dẫy Đức Thánh linh và đã được Chúa dùng.

Hãy nhận thức Chúa Giê-xu ngày nay, đừng nói về Chúa Giê-xu của 2000 năm trước. Tình yêu của Đức Chúa Trời đang nói với bạn giờ đây rằng: Đức Chúa Trời muốn cất sự đau khổ của bạn ngay bây giờ.

Trích « Sống Thành Công »
Mục sư Yongi Cho